

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei. de aci în sus 200 Lei.	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

Nr. 5283 E. ex 1929

Notă oficială.

Cătră On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Parohienii din comuna Gad, ieșiți din parohia mixtă în anul 1924, cu însemnate jertfe bănești și mai ales cu prestații grele în lucru, ajutorați de prefectura județului Timiș-Torontal și-au ridicat o biserică, care e aproape terminată, lipsindu-i încă padimentul, aranjamentul intern și clopotele.

Dorința generală a parohienilor este să intre cât mai curând în biserică nouă, mai ales că prin coloniștii așezați în comună, numărul parohienilor a crescut și capela a devenit neîncăpătoare.

Parohienii băstinași sunt săraci, iar coloniștii neajutorați, ajunși la limita extremă a jertfelor pentru biserică, deci, ca să poată face cel puțin pavajul și lucrările mai necesare din aranjamentul intern, sunt avizați la ajutor.

Dreptaceea în scop de a veni comunei noastre bisericesti Gad întru ajutor la acoperirea cheltuelilor, ce se cer la facerea acestor lucrări, dispunem — ca la 6 Decembrie a. c., la ziua Sfântului Nicolae, să se poarte în toate bisericile noastre din eparhie un tas, având și bisericile cu bună stare să contribuie la această colectă, al căreia rezultat, On. Oficii parohiale au să-l înainteze Oficiului protopresbiteral respectiv până la 20 Decembrie 1929, iar Oficiile protopresbiterale vor deporta banii pe lângă raport Cassei noastre diecezane până la 31 Decembrie 1929.

Oficiile parohiale din protopresbiteratul Caransebeșului vor trimite banii colectei direct la Cassa diecezană.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută la 6 Noembrie 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

„Ție Doamne“, Dieceza Arad.

Dr. Ștefan Pop.

II.

Cum românii bănățeni pretutindeni în tot trecutul nostru istoric au luat parte la toate acțiunile mari ale bisericii și ale neamului nostru, așa și de data asta au fost de tot ajutorul: moral, bănesc și personal fraților lor ungureni!

Avem date despre împreună lucrarea lor: Țichindeal, Constantin Diaconovici Loga, Dr. Iosif Iorgovici nepotul învățat al învățatului Paul Iorgovici din Varadia și Ioan Mihuč, crișan de origine, dar lung timp director școalelor din Banat, cu sediul în Logoj și Caransebeș. Scrisorile spun, că dânsul pe când mai înainte era profesor la preparandia din Arad, era cel mai învățat între colegi. Apoi că el și Țichindeal ar fi fost suspectați de înclinare spre unire. Aspira să ajungă el episcop la Arad și că împreună cu Moisa Nicoară s'ar fi făgăduit episcopului Vulcan dela Orade, că dacă îi ajutură a ajunge episcopi la Arad, ei la rândul lor vor părtini unirea.

Țichindeal desperat apoi că-l lăpădară sârbii din slujba de profesor, se comănăcea la episcopul Vulcan să-l pună prefect în seminarul teologic din Viena.

Cu bani grei — pelângă unitul S. Vulcan — luptătorii Aradului fuseseră ajutați de bogătanul bănățan, inimosul egumen dela Bezdin, Isaia Mihailovici.

Dacă persoane bănățene mergeau mână în mână cu arădanii și lucrau cot la cot cu ei, nu va fi de mirare dacă unii dintre ei în schimb râvneau la tronul vacant!

Pe lângă laudatul Ioan Mihuč aspira serios la această demnitate protopresbiterul Caransebeșului binereputatul Ioan Tomici. Ba vecinul

său din Logoj Ștefan Atanasievici, un ortodox de marcă, a fost chiar propus ca candidat oficial.

Mulți se considerau, sau că îi considerau de chiemați la scaunul episcopal din Arad-Orade. Știm de 22 înși. Alții cred că ar fi fost 29.

Din partea sârbilor candidaseră 6 obraze. Românii pețitori au fost de trei ori atâția. Pe unul din acești 18 îl alege Duhul Sfânt ca să pască oile sale și mielușei săi. Numele lui cuvios e Nestor, fiul lui Ioan, acăruia comemorare cu laudă o prăznuesc azi după un veac românii dreptcredincioși în țara lor mare, proprie și de Dumnezeu ocrotită.

In veci amintirea lui.

III.

Să istorisim acum ceva și din viața acestui *episcop misionar* al eparhiei naționale din Ungaria și Banat! Din Botez era Nicolae. În călugărie îl schimbă cu Nestor. A văzut lumina zilei în Făgăras în 1766 ori 1767. Aș crede, că e din neam nemeșesc, boer mic, cum adecă mulți erau încă pe vremile acelea în țara Oltului ungurean.

Știm de o soră dulce alui Nestor Ioanoviciu, cu numele Ecatarina. Aceasta era măritată după *Ioan Barac* (senior) alias Popoviciu. Ioan Barac iunior e feciorul lui Ion Barac senior și al soției sale Ecatarina. El e „dascăl normalicesc neunit“, poet de seamă și funcționar la sfatul urbei Brașov, mort în 1848.

Nepotul Ioan Barac se afla la unchiul său episcopul Nestor Ioanoviciu, în Februarie 1830, când murise acesta și cânta „jalea familiei“. Notez, că *Ioan Barac* nepotul poet este tata harnicului protopresbiter al Brașovului *Iosif Barac*, decedat în 1884.

„Viața și opera lui Ioan Barac“ e lucrată cu competență de dl Nicolae Colan, rector la academia teologică din Sibiu. (Editura academ. rom. Bucur. sect. liter. ser. III. tom. IV. mem. 1. an. 1928. pag. 84; 8° mare, cu 3 ilustrațiuni bine succese; între cari și portretul preotului).

Despre lucrarea din vorbă a dlui profesor Colan, arbitru și dictatorul literaturii de azi, dl lorga vorbește cu îndestulare, pe pg. 333—336, a „Revistei Istorice“ din 1928.

Dacă a fost cine se cânte jalea *familiei* la moartea unchiului episcop, a fost și cine să țină hangul „Veseliei *neamului*“: învățătorul din Arad Moisa Botta și Moisie Suci, student în drept la Budapesta, fost mai nainte doi ani învățător, în sfârșit preot în Giula în locul tatălui său, poliglot și cu *mulți prunci*.

„Cuvântul (lui Botta) către episcopul Nestor Ioanoviciu“, nu s'a tipărit. Nu am dat nici de textul manuscriptului! Auctorii cari ni transmit aceasta isbucnire a inimii mari și învăpăeate a dascălului poet de ocazii, o înregistrează de „*Dedicație* la instalația mult strălucitului Domn Nestor Ioanovici, întâiul ca Român cu mila lui Dumnezeu, ritului bisericii greco-neunite dreptcredincios episcop“.

Se vede, că „discipulus supra magistrum“. *Moisie Suci* „al legilor auzitor“, află mecenat în persoana lui Atanasie Paiufa, directorul școlilor ortodoxe din tractul Giula. Acesta la 1829 tipărește la tiparnița privilegiată a universității din Buda: *Oda* de 50 de ștroke, a bardului auzitorilor români la legile și privilegiile ungurești.

Să audiem și noi acum după un secol ceva din șezătoarea iubilantă a concertului liric tineresc.

„O Ghintă, cândva mult strălucitoare!
Iară acum de mult în întristare.
Nu vezi a soartei tale strămutare
Cât e de mare?“

„Ani mulți și prea fericiți spre a noastră
Fericire *Nestor* să viețuiască,
Prin trânsul toți să se povățuiască
Și înflorească“.*)

Nestor Ioanovici de tiner ajunge orfan de tată. Mama sa cu încă două fete se mută la Brașov, la neamuri, cari erau familii fruntașe în Brașov și de veche obârșie de aci. Bătrâna era în viață încă pe la anul 1810.

Tinerul Nestor a preferat o vreme neguțătoria care era tradițională la unii din membrii familiei. El lucra pelângă Hagii Mihai Vilara, un brașovean cu mare trecere comercială și de neam macedonean. Bine maior pe la 1789 adecă la vârsta de 24 ani. Nestor Ioanovici vale zice neguțătoriei și merge la liceul luteran din Pojon.

(Stârșitul în numărul viitor.)

*) Despre mecenatele și bărbatul de școală Atanasie Paiufa, până acuma nu s-a știut nimica. Din praful arhivei îl scoate pe el și alte lucruri, cărturarul cleric din Arad Dr. Gh. *Ciuhandu* „Din viața lui Nestor Ioanovici Episcopul Aradului 1767—1830“ Arad 1929. Tipografia Diecezană, pag. 30 și 37. Prețul 40 Lei, 8° mic. 56 pag. cu 3 ilustrațiuni.

Casele naționale.

S'ar părea că problema caselor naționale n'are comun cu biserica, decât o legătură slabă de ordin material: pe lângă biserică și școală, încă un loc, unde lumea se poate aduna la olaltă. Dimpotrivă, intrând într'o mai serioasă cercetare a ei, constatăm, că problema aceasta — înfăptuită în mare parte din comunele noastre — are o strânsă relație cu biserica și cu școala.

Casele naționale sunt o școală pentru adulți și pentru oamenii în vârstă; o școală în spiritul creștinesc, propovăduit de poruncile bisericii și național, precum cere sângele, care alimentează ființa noastră trupească!

Școala de toată ziua păstrează tot mai puțin din dragostea și alipirea către biserică; tot mai mult se uită, că mântuirea noastră națională prin biserică ne-a venit. Pe zi ce trece se constată o răceală în legăturile atât de bune altădată dintre școală și biserică. Preoții conștiincioși, propunători ai studiului Religiei și cateheți se trudesesc să pregătească din școlarii de azi elemente bune pentru biserica de mâine, totuș se resimte mult din depărtarea ce a apucat-o școala.

În asemenea împrejurări preotul — în însuș interesul său și al bisericii ce slujește — e dator să prindă toate posibilitățile și să facă din casa națională un organ menit să întregască lacuna provocată de școală, să-l ajute în apostolatul său *cultural*. Căci oricum biserica cea dintâiu, trebuie să țină seamă de progresele culturii, răspândindu-o și făcându-o accesibilă tuturor fiilor săi.

Cultura nu este un complex mare de cunoștinți; ea este ansamblul manifestărilor noastre sufletești mai presus de cât intelectuale, este tehnica vieții sufletești. Oricum însă, cunoștințele multe sunt o bună cale către cultură. Satele noastre au trebuință de oameni — cu oarecari cunoștințe generale, de oameni în oarecare măsură culți, oameni de cinste, de *omenie!*

Casele naționale sau *culturale* — cum se numesc în unele locuri — au tocmai această menire.

În după amiaza zilelor de sărbători, în zilele și mai ales serile lungi de iarnă, cel mai bun loc de a petrece în chip folositor timpul, este casa națională. Bineînțeles, că și aici conducători sunt capii satelor, preotul și învățătorul, cari e bine să fie alternativ — sau unul sau altul, de față. Aceștia abonează cărți, reviste și gazete pe seama casei naționale. Chibzuința lor bună și înțelepciunea îi vor lumina îndestul ca să pună la îndemâna

sătenilor numai lectură folositoare și potrivită cu gradul lor de înțelegere. Dacă s'ar ivi oameni, cari se preocupă și de chestiuni peste puterile lor, amintiții conducători sunt datori a le sta întru ajutor cu explicările și lămuririle lor. Iată de ce e bine, ca de obicei să fie acolo sau preotul sau învățătorul cu țaranii.

Tot în cadrele acestea se pot pune la cale și aranja manifestări culturale și artistice, menite să reliefeze specificul satelor noastre în diferitele ramuri ale artei. Casa națională are rolul unui sanctuar al păstrării datinelor și obiceiurilor noastre străbune, a tot ce poate contribui la cultivarea și păstrarea sufletului nostru național!...

Învățătorul având prilejul să arate binefacerile cărții, va oferi acelaș prilej, ca preotul să infiltreze în ei mai multă iubire pentru cele duhovnicești. Ii poate învăța multe; mai ales să îndrăgiască biserica, să țină la poruncile ei; să-i îndemne la jertfe, căci numai prin aceasta omul se deosebește de celelalte făpturi ale lui Dumnezeu!

Dar câte nu se pot discuta și, în aceeaș măsură învăța, în asemenea împrejurări. Stabilindu-se o mai strânsă intimitate între popor și conducătorii săi firești, aceștia din urmă câștigă tot mai multă încredere, care iarăși urmează a se pune în slujba bunei stări morale și materiale a poporului.

Buna stare morală și materială sunt cele mai importante condiții de dezvoltare și prosperare a unui popor. Cheia de deslegare o au — cum amintirăm — preotul și învățătorul; unde nu au pus serios problema caselor naționale până acum, să o pună acum. Posteritatea îi va pomeni cu evlavie și recunoștință!

Lipsa de sentiment religios.

De: T. Șuta cand. de prebt.

Cea mai eclatantă dovadă de existența unor puternice sentimente religioase la un popor a fost, este și va fi, starea generală de podoabă în care se găsește biserica aceluia popor.

După cum poți cunoaște — în mod relativ — sufletul unui om după felul lui de a se purta și îmbrăca, tot așa poți cunoaște faza de dezvoltare a sentimentului religios după felul cum își păstrează și împodobește biserica, atât pe dinafară cât și pe dinăuntru.

Făcând o privire fugitivă asupra dezvoltării religioase-creștine dela început și până astăzi se poate constata — cu ușurință — că atunci

când sentimentul de desvoltare religioasă atinsese cele mai înalte trepte și bisericile creștine — din toate punctele de vedere — ajunseseră adevărate capod'opere. Pictorii și arhitecții cei mai de seamă erau chemați, de pe oriunde se găseau, ca să ridice mărețe locașuri dumnezeiești, și aproape nici nu aveau timpul să isprăviască unul până ce trebuia să înceapă altul.

Ce ne dovedește acest fapt? Că sentimentul religios era în decădere sau în înflorire? Astăzi ne mai preocupă astfel de chestiuni?! Unii dintre preoții și credincioșii de astăzi nici nu mai au vreme ca să discute măcar asemenea chestiuni, după să mai înfăptuiască ceva!... Nu de mult am călătorit cu un preot, a cărui biserică știam că nu prea e îngrijită așa cum ar fi trebuit să fie și căreia lipsindu-i zid împrejmuitor se frecau — chiar și în zile de sărbătoare — vitele de zidul bisericii, și l-am întrebat: „D-le părinte, de ce nu v'ați gândit să faceți măcar un gard în jurul bisericii, ca să nu mai intre vitele, dacă nu aveți posibilitatea materială ca să vă faceți zid și să renovați biserica?“ Și mi-a răspuns: „Nu mă interesez de nimic, îmi fac serviciul regulat și mă îngrijesc de ale casei“. Profund indignat de acest răspuns nejustificat am rămas să mă gândesc singur la răspunsul logic pe care trebuia să mi-l dau. Fiindcă nu mai aveam mult până la despărțire, părintele m'a întrebat cam pe când vor fi alegerile de primar, spunându-mi că se duce să intervină ca să fie pus ca președinte al comisiei interimare „un om al său“ pentru ca să arate că poate face — în contra voinții credincioșilor din comuna sa — tot ceea ce vrea el. Și... apoi ne-am despărțit!

Cu puțin mai târziu am căutat ocazia ca să stau de vorbă cu vre-o doi trei credincioși din aceiași comună — pe care i-am întâlnit din întâmplare — și i-am întrebat același lucru ca și pe păstorul lor, și mi-au răspuns: „părintele nostru face politică — lucrând în contra voinții poporului — și n'are grijă decât de interesele sale personale“. Credința nu ne-a slăbit-o fiindcă serviciul strict necesar și-l face regulat; la biserică ne ducem și dacă nu putem, ne rugăm și acasă. Mai mult decât strictul necesar nu face părintele nostru (!).

Din toate acestea rezultă, că nu-i lipsește credința, nici preotului nici credincioșilor, dar aceasta nu e „o credință vie“ ci „o credință moartă“. Delă o astfel de credință mai poți aștepta rezultate bune și frumoase?! La un asemenea păstor și la asemenea credincioși poți să vezi biserica împodobită?!

Trebue să se știe de toată lumea și odată pentru totdeauna că: „între biserica creștină și

între artă a existat întotdeauna cea mai firească legătură, pentru că și una și alta tind spre culmea perfecțiunii“.

Dar numai oamenii, cari au fost încălziți la suflet de un adevărat sentiment religios au putut să simtă, că ideea de Dumnezeu este măreață și că numai arta poate să-i dea o haină cât de cât potrivită. Expresie adevărată s'a dat acestei convingeri în a 2-a carte a Împăraților c. 7. 2-3: „Și a zis Împăratul către Natan prorocul: iată eu locuiesc în casă de chedru, iar sicriul Domnului șade în cort (locuște în covoare)“.

De aceea nu greșește cine spune, că starea bisericii, atât în ceea ce privește exteriorul cât și interiorul, e așa, cum este sufletul păstorului și al turmei. Dar... pentru că bisericile noastre să fie adevărate locașuri de podoabă și să fie în fiecare sărbătoare pline de credincioși, trebuie ca preotul să lase toate interesele personale la o parte, iar credincioșii să asculte cu mai multă dragoste pe adevăratul lor păstor sufletesc. Pentru realizarea acestui scop măreț trebuie multă stăpânire de sine și muncă intensivă, împreună cu dragoste adevărată.

Suntem datori ca ceea ce avem mai frumos să dăm la biserică, căci ceea ce este mai sfânt al omului este sufletul și dacă cel mai potrivit loc de înălțare sufletească este biserica, apoi dacă pe ea o vom împodobi cumsecade și sufletul — aceea parte divină — se va simți bine aici. Îngrijind biserica, și influența ei asupra noastră va fi cu mult mai mare și mai binefăcătoare.

În cazul acesta putem fi siguri, că nimănu nu i-ar mai trece prin gând să spună vre-odată că în biserica noastră există lipsa adevăratului sentiment religios.

Vizitațiunea canonică.

(Continuare).

Cubin.

În drum spre Cubin, trebuie să trecem iarăși prin comuna curat sârbească Bavanisce. Numele românesc al multor locuitori din această comună ne scutește să facem fel de fel de deducții. Nu putem să ajungem la un rezultat final, căci mașinele înaintează repede și în curând ne aflăm în fața credincioșilor, cari ne așteaptă la hotar, în frunte cu un impozant banderiu de călăreți. De față erau și capii autorităților și membrii consiliului comunal și cei ai comitetului parohial.

Învățătorul Petru Bala salută cu cuvinte frumoase pe Arhiereu, iar acesta le mulțumeste pentru dragostea cu care este întâmpinat. P. S. Sa și protopopul tractual sunt poftiți să treacă în trăsură împodobită cu flori, care este trasă de doi armăsari negri ai d-lui Tr. Cocora, care abia îi poate ținea în frâu.

Se formează un minunat convoiu, care conduce pe Arhipăstor până la sf. biserică, unde aștepta grosul poporului credincios, precum și mulți alți locuitori ai comunei.

În poarta bisericii, sub un frumos arc de triumf împodobit cu covoare, stă preotul Alexandru Guga, asistat de preoții G. Șdicu (Seleuș) și V. Popoviciu și de diaconul episcopesc I. David. Sosind Arhiereul, preoții îi prezintă sf. cruce, sf. evanghelie și icoana hramului și între frumoasele acorduri ale troparului hramului îl conduc în sf. biserică, unde se săvârșește doxologia. Răspunsurile le dă corul din localitate, sub conducerea cu adevărat măestră a învățătorului Petru Băla.

Păr. Al. Guga salută cu impresionante cuvinte pe P. S. Sa, arătând cât de mare este bucuria poporului credincios, care astăzi se simte deosebit de fericit că poate saluta în persoana Arhipăstorului de astăzi pe protodiaconul de acum 36 ani, care pe atunci a însoțit în vizitațiunea sa canonică pe fericitul Episcop Nicolae Popea.

Arhiereul îi răspunde emoționat de amintirile trecutului. Adresându-se apoi credincioșilor, îi îmbărbătează, ca și fericitul lui înaintaș de odinioară, să se adape și pe mai departe, ca și părinții lor, din izvorul cel adevărat al credinței străbune, pentru ca și de acum înainte fruntașă să fie această comună bisericească între celelalte comune fruntașe ale eparhiei.

După aceasta Arhiereul a intrat în sf. altar, unde a controlat sf. antimis, chivotul cu sfințele părțicele, vasele sfinte, etc.

Dela biserica noastră P. S. Sa a mers la biserica sârbească, care era tixită de credincioși. Preotul sârbesc Petru Berengia a săvârșit o scurtă rugăciune de mulțumită, la finea căreia a salutat pe P. S. Sa, zicând că și bucuria credincioșilor sârbi nu este mai mică decât a credincioșilor români, căci Arhipăstorul credincioșilor români s'a pogorât în comuna Cubin, ca să întărească pe fii săi sufletești în aceeași credință adevărată, care încălzește și sufletele sârbilor pravoslavnici. Prea Sfințitul nostru mulțumește pentru dragostea ce i-se arată și îndeamnă pe credincioșii săi să fie cu aceeași iubire frățească și pe mai departe către conlocuitorii lor români, căci numai iubindu-se unii pe alții vor plini legea lui Christos.

Dela biserica sârbească Arhiereul a fost condus cu litia până la casa parohială de alături, unde a făcut o vizită preotului sârbesc. De aici P. S. Sa a mers și a făcut câte o vizită dlui primpretor, precum și preotului rom.-catolic, celor doi învățători români P. Băla și D. Cioc și mai multor fruntași de ai noștri.

S'a făcut apoi revizia oficiului și a arhivei parohiale, după care s'a servit masa, în ospitaliera casă a păr. Guga.

După cină P. S. Sa s'a retras, iar noi cei din suita P. S. Sale, ne-am dus la Restaurant, unde în cinstea noastră s'au întrunit, toți fruntașii din Cubin cu familiile lor. Aici am petrecut câteva clipe de adevărată bucurie și veselie, întocmai ca și confrății despărțiți, cari se revăd după un veac de vreme. Păcat numai, că timpul a fost prea scurt. După ora 12 a trebuit să punem capăt, „convenirei sociale”, căci pentru mâne zi aveam de făcut un drum destul de lung.

Deliblata.

În ziua de 5 Octomvrie s'a făcut vizitațiunea canonică în comuna Deliblata, o comună fruntașă cu po-

pulațiune mixtă, în care elementul românesc este în majoritate față de sârbi.

Din Cubin am plecat dimineața la ora 9, peste Bavanice — Mramorac, deci cu un ocol destul de lung, pentru că drumul direct Cubin — Deliblata era în reparație.

La hotar Arhiereul este întâmpinat de către membrii Comitetului parohial, în frunte cu președintele Dușan Jurjovan, iar la biserică de către preotul Traian Popoviciu, în fruntea credincioșilor.

Prea Sfințitul este condus cu litia în capelă, căci biserica, o zidire monumentală în cel mai curat stil bizantin, deși e terminată de aproape 3 ani de zile, nu e sfințită încă.

Se săvârșește doxologia. Răspunsurile le cântă corul din localitate, sub conducerea inimosului țaran I. Jeravlev, care este și un excelent cântăreț de strană.

La sfârșitul doxologiei, preotul Tr. Popoviciu urează bun sosir P. S. Sale, arătând care este situația religioasă a credincioșilor și situația materială a comunei bisericești, care în urma neînțelegerilor dintre conducători, este astăzi divizată în mai multe tabere vrăjmașe. Tot în urma neînțelegerilor dintre conducători, biserica nou zidită, deși credincioșii au făcut mari jertfe pentru zidirea ei, contribuind cu sume însemnate, nici până astăzi n'a putut fi sfințită, căci comuna bisericească s'a încurcat în proces cu întreprinzătorul. Roagă pe P. S. Sa să le împărtășească arhierească Sa binecuvântare, pentru ca luminându-i darul Duhului Sfânt, să se sălășuiască pacea și buna înțelegere de altă dată între ei.

Arhipăstorul îi răspunde, mulțumindu-le pentru dragostea, deși prea puțină pentru o comună atât de mare, cu care a fost primit. Constată cu multă durere sufletească, că pacea și dragostea atât de dorită nici până astăzi nu s'a sălășluit între credincioși. Îi îndeamnă să-și întindă mâna frățească și cu dragoste creștinească să ducă la bun sfârșit și aranjarea bisericii cu cele necesare, căci numai așa se vor arăta vrednici de ajutorul primit dela Consistoriul diecezan, care le-a cedat prețul celor 22 jug. din pământul sesiunii reduse. Le spune apoi, că cu atât mai vărtos este necesar să o facă aceasta, căci jertfa care nu purcede din dragoste și buna înțelegere, nu este bine primită înaintea lui Dumnezeu. Le dă apoi diferite sfaturi și învățături, îndeemnându-i să țină cu tărie la biserica străbună, pe care părinții lor au știut să o apere și să li-o lase moștenire în vremuri mai grele decât cele de astăzi.

După aceasta Arhiereul a intrat în sf. altar, unde a controlat cum sunt păstrate cele sfinte și odoarele bisericești.

Din biserica noastră, Arhiereul este condus cu litia sârbească, unde îl primește parohul Radivoi Paunovic', asistat de al 2-lea paroh al comunei, Milan Atanasievic'.

Și aici se oficiază o scurtă rugăciune de mulțumită, apoi păr. R. Paunovic' salută cu cuvinte calde pe P. S. Sa, Arhipăstorul bisericii surori. Prea Sfințitul îi răspunde, mulțumindu-le pentru dragostea ce i-se arată și spunându-le că a intrat cu emoție în această sf. biserică, nu numai pentru că este biserică și ortodoxă, ci pentru că aici căutau să afle mângăere sufletească și credincioșii săi români până mai bine decurând, până la despărțirea ierarhică. Îi îndeamnă deci, ca să fie cu iubire între oaltă și cu frații lor români, ca astfel cu

toții împreună să fie cetățeni buni ai Statului Jugoslav și buni credincioși ai bisericii ortodoxe.

Dela biserica sârbească, Arhiepiscopul a fost condus cu litia până la casa parohială, unde s'a făcut revizia oficiului parohial și a arhivei parohiale. Tot aici Prea Sfințitul a adunat în jurul său pe membrii comitetului și ai epitropiei parohiale și pe alți fruntași din comună, interesându-se mai de aproape de toate nevoile lor și îndeosebi de procesul bisericii și de situația materială a comunei bisericesti, punându-le din nou la inimă să facă tot posibilul, ca să se restabilească cât mai curând pacea și buna înțelegere între credincioși.

Se săvârșește o mică gustare în casa preotului, apoi se iau dispozițiunile de plecare.

Prea Sfinția Sa și suita Sa mai fac câte o vizită la cei doi preoți sârbi și la învățătorul M. Mihailovicu, apoi își iau rămas bun dela primpretorul Dușan Nikolic', care cu multă amabilitate a însoțit pe Arhiepiscopul în comunele din plasa sa.

Spre Vârșeț.

Dela Deliblata plecăm la ora 1 p. m. la Satul-nou, preste Miramozac-Doloave și în cel mai strict incognito.

Aici suntem primiți în ospitalifera casă a părintelui Victor Popovicu, unde doamna preoteasă ne servește o masă aleasă, deși numai cu câteva ore mai înainte luase cunoștință de venirea Arhiepiscopului.

După masă Prea Sfințitul se odihnește puțin.

La ora 4 p. m. plecăm din Satul-nou la Vârșeț.

În drum spre Vârșeț, Arhiepiscopul este oprit în Petrovasela, căci Doamna Șofariu și doamnele preotese de acolo luând cunoștință în ultimul moment de trecerea P. S. Sale prin comună doresc să-i facă o mică surprindere, prezentându-i un admirabil lucru de mână, produs al hârniceii și măiestriei țarancelor noastre de acolo.

Arhiepiscopul și suita Sa, după o scurtă oprire în Petrovasela, își continuă drumul peste Alibunar — Karlsdorf spre Vârșeț.

Trecând de Karlsdorf la o depărtare de vre-o 2 km., eată că ne așteaptă, protopresbiterul Traian Oprea al Vârșețului, în fruntea mai multor preoți din tractul său, căci de mâne încolo vizitațiunea canonică se va continua pe teritoriul tractului protopresbiteral al Vârșețului.

Ne luăm rămas bun, cu multă părere de rău, dela pâr. protopresbiter Ioan Murgu și dela deputatul simodal Nicolae Șofariu și preotul Victor Popovicu, cari ne-au însoțit în tot decursul vizitațiunei canonice din comunele de pe teritoriul tractului Panciovei. Arhipăstorul le mulțumește, îndeosebi d-lui N. Șofariu, pentru că a fost atât de amabil și n'a cruțat nici o osteneală pentru a fi în anturajul P. S. Sale în tot timpul.

Nu mai zăbovim mult, căci începuse a se însera. Trecem prin Nicolințul-mare, Ulma, Vlaicovăț și lăsând la o parte Rêțișorul, câtră ora 6 p. m. ajungem la Vârșeț.

Aici P. S. Sa și dl Dr. Popasu sunt încvartiruiți la pâr. protopresbiter, iar noi ceialalți, ca și în anul trecut pe la fruntașii români, cari și de astădată ne primesc cu o deosebită dragoste.

Seara, noi cei din suita P. S. Sale, împreună cu pâr. protopresbiter și fruntașii români și mai mulți preoți din jur, luăm cina la restaurantul „Vojvodina”. Obosiți însă de drum cum eram și în vederea zilei de mâne, ne sculăm curând dela masă și plecăm spre odihnă.

(Urmează).

Maica mea!

Cu ce ești azi de vină tu sfântă, maica mea?

*M-ai adăpat cu dulcea, draga, țifă-a ta,
Când m-ai cuprins la sinul cel drag ca copilăș,
Purtându-mă pe brațe spre tine un nunaș . . .
Și până maică! june crescut-am apoi mare
Făcut-ai „om” din mine cu dessa ta mustrare . . .*

*Ear' mai târziu măicuță dragă și preasfântă
Umblat-am să-mi câștig învățătură multă.
Cu cât mai mult pe drumuri ea maică alergai,
Cu atât de tine sfânto! Mai mult mă depărta . . .
Și n'am fost numai singur! Au fost mulți frați ca mine.
Ne depărțăm măicuță! Azi tot mai mult de tine!*

*Un fiu, erou, își doarme în scumpele morminte.
Alți fiu e azi ministru al Țării întregite.
Altul muncește glia, cu hrănitorea pâne
Să fie asigurată pe ziua cea de mâne.
Altul azi speculează bogatul șes de grâne.
Altul cerșește'n stradă o sdrăbură de pâne.*

*Și toți măicuță, ministru . . . cerșitor
Nu alergăm la tine ca învechitul dor.
La sinul tău de maică 'n năcaz și strămutare
Nu mai aflăm bătrâno! Noi astăzi alinare . . .*

*Că frații mari de astăzi și pruncii tăi de ieri,
Crescuți cu al tău lapte atâtea primăveri,
Cu toți îți recomandă să stai după cuptor . . . ;
Acolo 'și duc viața bătrânele, ce mor . . .*

*Cu ce ești azi de vină, măicuța mea bătrână,
Biserică mărită, străbună și română?!*

Zile de toamnă 1929.

Iosif Delaglob

ȘTIRI

Locale.

Serbătoarea SS. Arhangheli Mihail și Gavril a decurs cu multă solemnitate în biserica noastră catedrală. În prezența P. S. Sale a Episcopului, sfânta Liturgie s'a oficiat de către preoții parohi și cei doi diaconi episcopoești, în frunte cu protopresbiterul Caransebeșului. La sfârșitul slujbei — sosind și armata și câțiva școlari — s'a oficiat doxologie pentru sănătatea micului nostru suveran, M. S. Regele Mihai, care a serbat ziua Sa onomastică. Atât la sfânta Liturgie, cât și la rugăciunea pentru Rege, responsoriile au fost date de Corul Catedral.

Hirotoniri. Prea Sfințitul Episcop a binevoit a săvârși zilele acestea mai multe hirotoniri, și anume: Joi și Vineri a hirotonit pe *Aurel Danciu* de capelan personal pentru preotul din Iabuca; Vineri și Duminică pe *Vasile Soceneanșu* de capelan temporar în Sacul; Duminică și Luni pe *Dimitrie Anușoiu* pentru parohia Poiana; Luni și Marți pe *Ioan Fărcașescu* pentru parohia Unip.

Societatea de lectură „Ioan Popasu” a studenților dela Academia teologică ort. rom. din Caransebeș sub prezidiul d-lui profesor Ioan David în ședința de constituire ținută Mercuri în 30 Octombrie 1929 și-a ales pe anul de gestiune 1929—30 următorul comitet: vicepreședinte Crețiu Jacob a. III., secretar I Blidariu Dimitrie a. III., secretar II Coșeriu Traian a. II., cassar Bojin Nicolae a. II., controlor Moisescu Petru a. III. bibliotecar I Simu Gheorghe a. II., bibliotecar II Bihoi Nicolae a. I., și Bogoiovici Pavel a. I., econom Banaduc Gheorghe a. I. Membrii în comisia literară: Cornean Gheorghe a. III., Turcan Petru a. III., Daș Septimiu a. II., Roșu Gruia a. II., Crișciu Porfir a. I., Uzun Ioan a. I., conducător de cor Spăriosu Ioan a. II.,

„**Crucea Roșie**” din Caransebeș, din prilejul săptămânii „Crucei roșii”, aranjează pe ziua de 16 Noembrie (Sâmbătă seara) un festival artistic împreună cu dans.

Și în alte părți se întâmplă ca la noi. La primăria din Berlin s'au întâmplat anumite acte de abuz; o afacere din care primăria iese păgubită cu vre-o zece milioane mărci.

Vorba „ca la noi la nimeni” prinde încetul cu încetul teren și în alte părți!

CONCURSE.

Pe baza decisului Venerabilului Consiliu Eparhial No. 3492 B. din 12 Iulie 1929 se publică concurs la postul de capelan temporal pe lângă parohul Nicolae Popa din parohia de clasa I. din Foeni protopopiatul Ciacova cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaiă Diecezană”.

Beneficiile stabilite sunt:

1. Din sesiunea parohială de 32 jug. 1203 st. $\frac{1}{3}$ (una a treia parte).

2. Intravilanul parohial cu suprafața de 1200 st. \square în întregime.

3. Din birul parohial uzuat $\frac{1}{3}$ (una a treia parte) pe durata vieții parohului Nicolae Popa. După moartea acestuia ca rescumpărare a birului parohial comuna bisericască pune la dispoziția alegândului casă parohială în natură.

4. Din taxele stolare și alte venituri accidentale $\frac{1}{3}$ (una a treia parte).

Alegândul capelan se va îngriji deocamdată de locuință, va suporta toate dările și competențele după beneficiul său.

Petițiile de concurs ajustate cu atestat despre calificația prescrisă pentru parohii de cl. I. adresate Consiliului parohial se vor înainta Oficiului protopopesc în Ciacova.

Recurenții cu prealabila încuviințare a protopopului tractual sunt obligați a se prezenta în vre-o Duminică ori sârbătoare în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, oratorie și eventual cele rituale.

Foeni, din ședința Consiliului parohial ținută la 28 Iulie 1929.

Augustin Ghilezan.

președinte.

2—3

Iosif Lupu

notar.

În conțelegere cu mine: *Augustin Ghilezan*, protopresbiter.

Nr. 3820 B. ex 1929.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim al § 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddto 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B, ridicat la valoare de conclud sinodal cu concludul Nr. 33 ex 1914 — s'a enunțat obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial care este o parte integrantă și legală a dotațiunii preoțești. În urmare credincioșii din Foeni sunt obligați a presta birul parohial și în cazul că vor pune la dispoziția preotului casă parohială.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută în 30 Octombrie 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

* *

Pentru ocuparea postului de capelan, cu drept de succesiune, pe lângă parohul George Băiș la parohia de clasa II din Iabuca, protopresbiteratul Vârșetului, se escrie concurs, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaiă Diecezană”

Emolumente:

1. Una a treia parte din sesiunea parohială, anume:
 - a) din parcela „Dos” 7 jug. arător și 1 jug. pădure
 - b) din parcela „Camariste” 5 jug. arător.

2. Jumătate din venitele stolare în parohia materă și filia Mesici.

De locuință se va îngriji alesul capelan și este deobligat a suporta sarcinile publice împreună cu realitățile ce formează dotația sa de capelan.

Recurenții își vor înainta cererea de concurs ajustată cu documentele prescrise Prea On. Oficiu Protopresbiteral în Vârșet adresate comitetului parohial în Iabuca, și cu prealabila încuviințare a protopresbiterului concerninte se vor prezenta în vre-o Duminică ori sârbătoare în sfânta biserică.

Iabuca, din ședința comitetului parohial ținută la 5 Ianuarie 1929.

Petru Novac

1—3

George Băiș

președinte.

notar.

În conțelegere cu mine: *Traian Oprea*, protopresbiter.

* *

Pe baza decisului Ven. Cons. eparhial din 22 Dec. 1927, Nr. 5183 B. se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaiă Diecezană” pentru îndeplinirea postului de paroh la parohia II. (doua) de clasa III. din Criciova protopresbiteratul Logojului.

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 30 jughere, după care alesul preot va solvi dările.
2. Un intravilan de 800 m.²
3. Stola uzitată.

Se observă că în lipsă de casă parohială, alesul preot se va îngriji singur de locuință.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți de a-și înainta cererile de concurs prin Prea On. Oficiu protopresbiteral din Logoj consiliului parohial din Criciova.

Concurenții sunt poftiți a se prezenta cu știrea Prea On. Oficiu protopresb. în vre-o Duminică sau sârbătoare la sf. biserică pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nici decum în ziua alegerii.

Din ședința consiliului parohial din Criciova ținută la 8 Septembrie 1929.

Silviu Secoșan m. p.
președinte.

Ioan Gherga m. p.
notar-adhoc.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral: **Dr. Aurel Mihaescu** administrator protopresbiteral. 1—3

Nr. 4671 B. ex 1929.

Acest concurs se publică cu aceea că — în baza aliniatului ultim din regulamentul pentru parohii și în baza decisului consistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 No. 3058 B. ridicat la valoare de concluz sinodal cu concluzul No. protoc. 33 ex 1914 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte legală a dotațiunii preoțești.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 25 Octombrie 1929.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Publicațiune.

Cercul de recrutare Severin (Lugoj) aduce la cunoștința tuturor oamenilor de la vatră, că viza livretelor în acest an va începe la 1 Noembrie și se va face după itinerarele trimise fiecărei comuni din Județul Severin.

Se vor prezenta la viză:

Toți oamenii din rezervă și miliții, începând cu contingentul 1902 până la contingentul 1926 inclusiv.

Se vor mai prezenta, toți dispensații de serviciul militar ca susținători de familie dela contingentul 1902 până la contingentul 1927 inclusiv, cum și dispensații medicali.

Oamenii vor prezenta la viză și livretul de serviciu militar, iar meseriașii vor prezenta și brevetul de maistor sau carnețul de lucrător, toate în original.

Cei ce nu vor poseda livretul Md. E. se vor prezenta la viză cu ori ce act militar, iar neclarificații se vor prezenta cu actul de naștere și certificatul de naționalitate.

Nu se vor prezenta la viză:

Scuții și reformații definitiv, funcționarii ce li sau vizat livretele odată cu certificate de dispensă de mob. Md. D. I. jandarmii, grănicerii și marinarii din contingentul 1926, cum și toți aceia ce au fost concentrați de corpurile respective în cursul anului 1929, ale căror livrete s'au vizat de cercuri.

Toți oamenii care nu se vor prezenta la viză cu comuna lor, se pot prezenta la subcentrul respectiv chiar în altă comună, și dela 1 la 31 Ianuarie 1930 la reședința cercului de recrutare în orașul Lugoj.

Comandanțul Cercului de Recrutare Severin. Colonel, **Brazdă**

PUBLICAȚIUNE.

Subsemnatul curator al masei falimentului lui Izidor Schön, aduc la cunoștință publică, că diferite ceasornice, lanțuri și alte mărfuri înșirate în inventarul suplimentar al masei falimentare se vor vinde prin licitație de ofertă închisă. Valoarea totală de inventar a acestor obiecte este 26050 Lei.

Oferenții să înainteze oferta lor închisă subsemnatului curator de massă până la 11 Noembrie a. c. ora 5 p. m. Prețul de cumpărare este a se achita imediat după comunicarea hotărârii Consiliului de faliment, prin care va aproba oferta. Cumpărătorul are să achite și impozitul proporțional către stat.

Consiliul de faliment își rezărvă dreptul a putea respinge ofertele încurse întrucât nu le va găsi de corespunzătoare.

Inventarul mărfurilor cât și mărfurile se pot privi la curatorul masei.

Dr. Emeric Lukács

advocat

curatorul masei

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 15 Port. 1929.

Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din Legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 2528/1928 efectuându-se execuțiunea la 3 Iulie 1929 în favorul următoarei Prima Cassă de păstrare din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1900 Lei — capital și acces. mobilele sequestrate și suprasequestrate cari s'au prețuit în 4000 Lei — bani și anume: zece oi se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 5841/1929 G. pentru încasarea creanței de 1900 Lei — bani capital cu 12% interese din 2 Februarie 1928 și speșele de 1371 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 26 Noembrie 1929 la orele 11 a. m. în comuna Teregova la locuința urmăriților. și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii KX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora

Caransebeș, la 30 Octombrie 1929.

Portărel **M. Guran.**

Corpul portăreilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 436 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 1552/1928 efectuându-se execuțiunea la 31 Mai 1929 în favorul următoarei Banca Șvăbească din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Băican domiciliat în Caransebeș pentru suma de 8500 Lei — bani capital și acces. mobilele sequestrate și suprasequestrate, cari se află depuse ca gaj la următoare și cari s'au prețuit în 8250 Lei — bani și anume: un inel aur cu 8 pietri diamant, un inel aur cu 8 pietri diamant, un inel aur cu 2 pietri brillant, un inel aur cu 2 pietri diamant, un inel aur cu 2 pietri diamant, un ceas aur Nr. 930 pentru dame, un lanț aur de 39 gr. pentru dame, una brățară aur de 28 gr. se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4497/1929 G. pentru încasarea creanței de 8500 Lei — bani capital cu 12% interese din 4 Septembrie 1927 și speșele de 3912 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de 22 Noembrie 1929 la orele 9 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăriților și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octombrie 1929.

Portărel: **M. Guran.**

Corpul Portărilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 263 Port. 1928.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 6426/1927 efectuându-se execuțiunea la 19 Martie 1928 în favorul urmăritorului Dr. Gheorgho Baican avocat domiciliat în Caransebeș pentru suma de 1767 Lei 75 bani capital și acces, mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 8000 Lei — bani și anume: una pereche junci roșu cu alb se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 1794/1928 G. pentru încasarea creanței de 1700 Lei — bani capital restant cu 10% interese din 6 Octombrie 1927 se fixează termenul de licitație **pe ziua de 27 Noembrie 1929 la orele 3 p. m. în comuna Mărul la locuința urmăritei și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de atrigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a legii LX. din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octombrie 1929.

Portărel, **M. Guran.**

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 2795/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritorul Țașu Constantin din Ciuta contra urmăritei Elisaveta Trandafir Iosim născ. Poznan din Ciuta la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională nouă, în baza art. 144. 146. și 147. din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în c. f. a comunei Ciuta No. coalei cf. 226 No. de ord. A. I. 1—2 No. top. 1700 fânați în Tihobu 202 stp. No. top. 1701 fânați în Tihobu 1332 stp. prețul de strigare 8000 Lei.

Pentru încasarea creanței de 2600 Lei, capital, interese 12% dela 31 Mai 1929 spese de proces și de executare de 927 Lei fixate până acum spese de 360 Lei fixate acum pentru cererea de licitație.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua **de 18 Ianuarie 1930 ora 10 la casa comunală a comunei Ciuta.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării (art. 126 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească

prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170. legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 15 Octombrie 1929.

pentru conformitate

Leo Pető mp. jud.

D. Lazarel dir. cf.

Corpul Portărilor Tribunalului Caransebeș.

Nr. 526 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 130/1929 efectuându-se execuțiunea la 3 Iulie 1929 în favorul urmăritoarei Prima Cassă de păstrare din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru spese, mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 6800 Lei — bani și anume: 15 oi, una cadă de gorun, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 5869/1929 G. pentru încasarea speșelor, și speșele de 2784 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 28 Noembrie 1929 la orele 9 a. m. în comuna Cuptoare la locuința urmăriților și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare ca mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octombrie 1929.

Portărel, **M. Guran.**

Corpul Portărilor, Tribunalul Caransebeș.

Nr. 517 Port. 1929.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX. din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 157/1929 efectuându-se execuțiunea la 3 Iulie 1929 în favorul urmăritoarei Prima Cassă de păstrare din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 9800 Lei — bani capital și acces, mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 12.400 Lei — bani și anume: 15 oi, doi boi galbini, 13 oi albe se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Judecătoriai mixte din Caransebeș de sub Nr. 5868/1929 G. pentru încasarea creanței de 9800 Lei — bani capital cu 12% interese din 25 Noembrie 1928 și și speșele de 2874 Lei 50 bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 28 Noembrie 1929 la orele 10 a. m. în comuna Cuptoare la locuința urmăriților și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu aceia observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX. din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sequestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octombrie 1928.

Portărei, **M. Guran.**

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Nr. 2796/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Țătu Constantin din Ciuta contra urmăriților Cepeu Rusalin și soția sa Maria din Obreja, la cererea următorului, Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Obreja Nr. coalei cf. 328 Nr. de ord. A+2 Nr. top. 3147 Grădină în Satu Bătrân 517 str. cu prețul de strigare 4.000 Lei.

Pentru încasarea creanței de 1625 Lei, capital, interese cu 10%, dela 1 Iulie 1929, spese de proces și de executare de 658 Lei, fixate până acum, spese de 250 Lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 3.500 Lei capital și acc. a firmei Banca Banatului din Caransebeș; pentru suma de 9.900 Lei capital și acc. a Marioarei Gavrița din Ohababistra.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **10 Ianuarie 1930 ora 10:30 la casa comunală acomunei Obreja.**

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării. (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanțe, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881; art. 21, XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 15 Octomvrie 1929.

Leo Pető mp. judecător

pentru conformitate:
D. Lazarel dir. cf.**Corpul Portăreilor Tribunalului Caransebeș.**

Nr. 464 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4166/4170 1927 efectuându-se execuțiunea la 29 Iulie 1927 în favorul următoarei Prima Cassă de păstrare din Caransebeș prez. prin avocatul Dr. Ernest Halle domiciliat în Caransebeș pentru suma de 25000+7719 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedate care s'au prețuit în 31.052 Lei — bani și anume: diferite butoaie, diferite mobile de casă, diferite mobile de crăjmă, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătoriei mixte din Caransebeș de sub Nr. 4604/1927 G. pentru încasarea creanței de 32.719 Lei — bani capital cu 12% interese din 15 Maiu 1927 și spesele de 4096 Lei — bani stavorie până în prezent, se fixează termenul de licitație pe ziua de **22 Noemvrie 1929 la orele 12 a. m. în comuna Caransebeș la locuința următorului și toți aceia cari au voie a cumpăra sunt invitați cu accia observare că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.**

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 a legii LX din 1881 deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 30 Octomvrie 1929.

Portărel, M. Guran.

A apărut

Calendarul Românilui

Pe anul comun de la Christos 1930

Cu un material literar frumos, bogat și ilustrat, precum și șematismul diecezei noastre, calendarul alfabetic, târgurile din Bănat și Ardeal etc.

Cuprinde 212 pagini și este tipărit pe o hârtie superioară.

Prețul Lei 32. Provinzătorii obțin rabat.

Comenzile se pot face la:

Librăria Diecezană din Caransebeș.